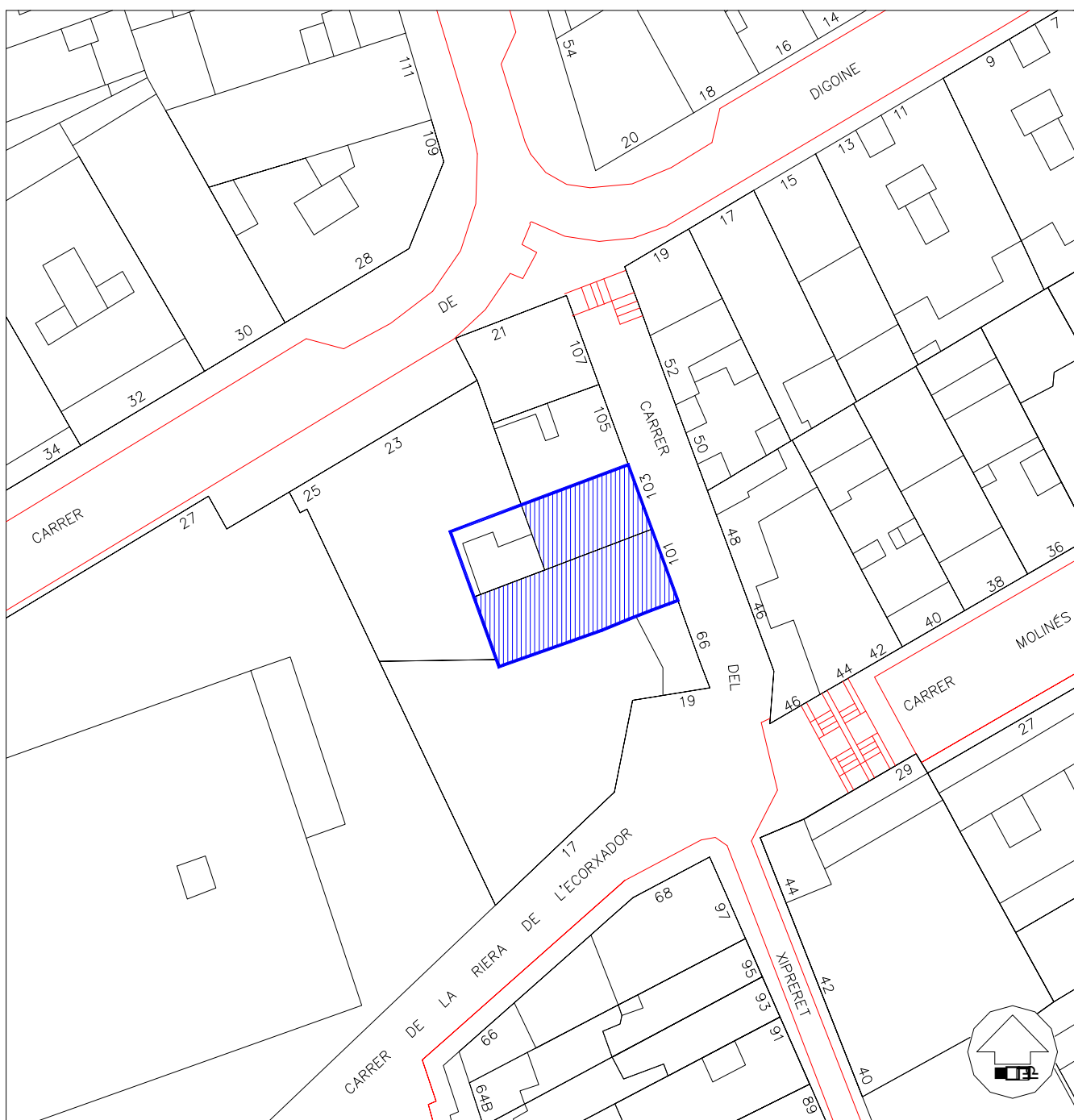

ADREÇA PRINCIPAL:

Riera de l'Escorxador, C. de la, 17-19

ADREÇA SECUNDARIA:

Xipreret, C. de, 99-103

ADREÇA PRINCIPAL: Riera de l'Escorxador, C. de la, 17-19

ADREÇA SECUNDARIA: Xipreret, C. de, 99-103

DENOMINACIÓ: Can Riera

CRONOLOGIA I AUTOR/S : S. XVII Construcció original

US ORIGINAL: Masia

US ACTUAL: Dipòsit de l'Arxiu Històric de l'Hospitalet.

BIBLIOGRAFIA:

BASSEGODA NONELL, 1986.

Exposició, 1986.

Hospitalet, 1981.

Hospitalet, 1987.

MARCE, 19??

MARTORELL/BOHIGAS/MACKAY, 1985.

ARXIUS:

AHUAD del COACB, 1980, fitxa 46.

Vista general de la antiga masia (Novembre 1994)

CITES:**(PEPPA)**

"Descripción arquitectónica: Masía familia II tipo 2, según la clasificación de Danés y Torras. Portal adovelado. Las ventanas de la fachada son rectangulares (dintel y jambas de piedra pulida), todo el resto de la fachada está revocado".

(Hospitalet, 1981)

"Al carrer del Xipreret 91-93. Es una masia del segle XVII amb porta adovellada i finestres de pedra sota teulada a dos vessants" (punt 46)

(AHUAD del COAC, 1980)

"Masia de la família 2 tipus II, segons la classificació d'en Danés i Torras, amb coberta a dues aigües vessant als murs laterals. La façana de composició simètrica té un portal adovellat, i les finestres posseeixen les arestes i l'escupidor de pedra pulida, trobant-se la resta arrebossada" (fitxa 46)

(CASAS, 1986 A)

"Cases menudes, amb minúsculs patis al darrera" (p. 22)

"La part alta del carrer de Xipreret apareix davant dels nostres ulls amb un sabor encara del tot rural. Les cases s'agrupen sobre l'eix del carrer o sobre els atzucacs - els corralons- que es baden a l'esquerra. Els corralons constitueixen espais de vida veïnal, on encara podem veure algun safareig o una bomba d'aigua fora d'ús que ens recorden que els usos domèstics se servien de l'aigua dels pous" (p. 23) (Fotos p. 22 i p. 25)

(CASAS, 1986 B)

"Si parlem de les formes d'agrupament més primitives no podem deixar sense esmentar els corralons del carrer del Xipreret, petits culs de sac oberts al carrer principal, però que permeten encarar a solell les façanes les façanes de les cases i deixar al davant un espai que, en no ser lloc de pas, esdevé pati comunitari on se situen els pous i safareigs" (p. 26)

VALORACIÓ:

Can Riera clou visualment la banda septentrional del carrer Xipreret, sota el carrer Digoine i la Riera de l'Escorxador. Es una típica masia, encarada a migdia i envoltada encara per part del que havien estat les seves terres de conreu. La seva façana lateral s'encaixa en la línia del carrer Xipreret on presenta unes obertures que no s'adiuen amb les característiques de la resta de l'obra.

A part del cos principal -cobert per una teulada a dues vessants-, a la seva banda de ponent se li adossa un construcció coberta a una aigua que manté elements tipològics de factura posterior, però que no es desdiuen del conjunt de la masia i que queda, per tant, inclosa dins de la protecció d'aquest Catàleg. S'exclouen, però, totes les altres construccions o coberts auxiliars que existeixen a la part posterior de la finca.

Entre els elements arquitectònics a destacar d'aquesta antiga masia trobem l'emmarcament amb pedra de les obertures de finestra de la façana principal -inclòs un petit ampit motllurat- i, sobre tot, la porta dovellada d'accés a la casa.

La propietat disposa d'un mur de tanca d'obra heterogènia.

Per acabar de valorar aquesta masia no només des del punt de vista tipològic i arquitectònic, sinó també pel seu context, origen i transformació històrica, caldria la realització d'una documentació més detallada que investigués fonts d'història agrària i lligués aquesta construcció amb el procés de canvi agrícola i urbà de l'Hospitalet.

PROTECCIÓ:

Conjunt tipus II

Nivell C

CRITERIS D'INTERVENCIÓ:

La masia -de titularitat municipal- ha estat restaurada parcialment. En ella s'han efectuat obres de consolidació de l'estructura com són el segellament de les escletxes de la façana. Caldria, però, una restauració integral que recuperés definitivament l'immoble tenint en compte les seves característiques i ús actual.

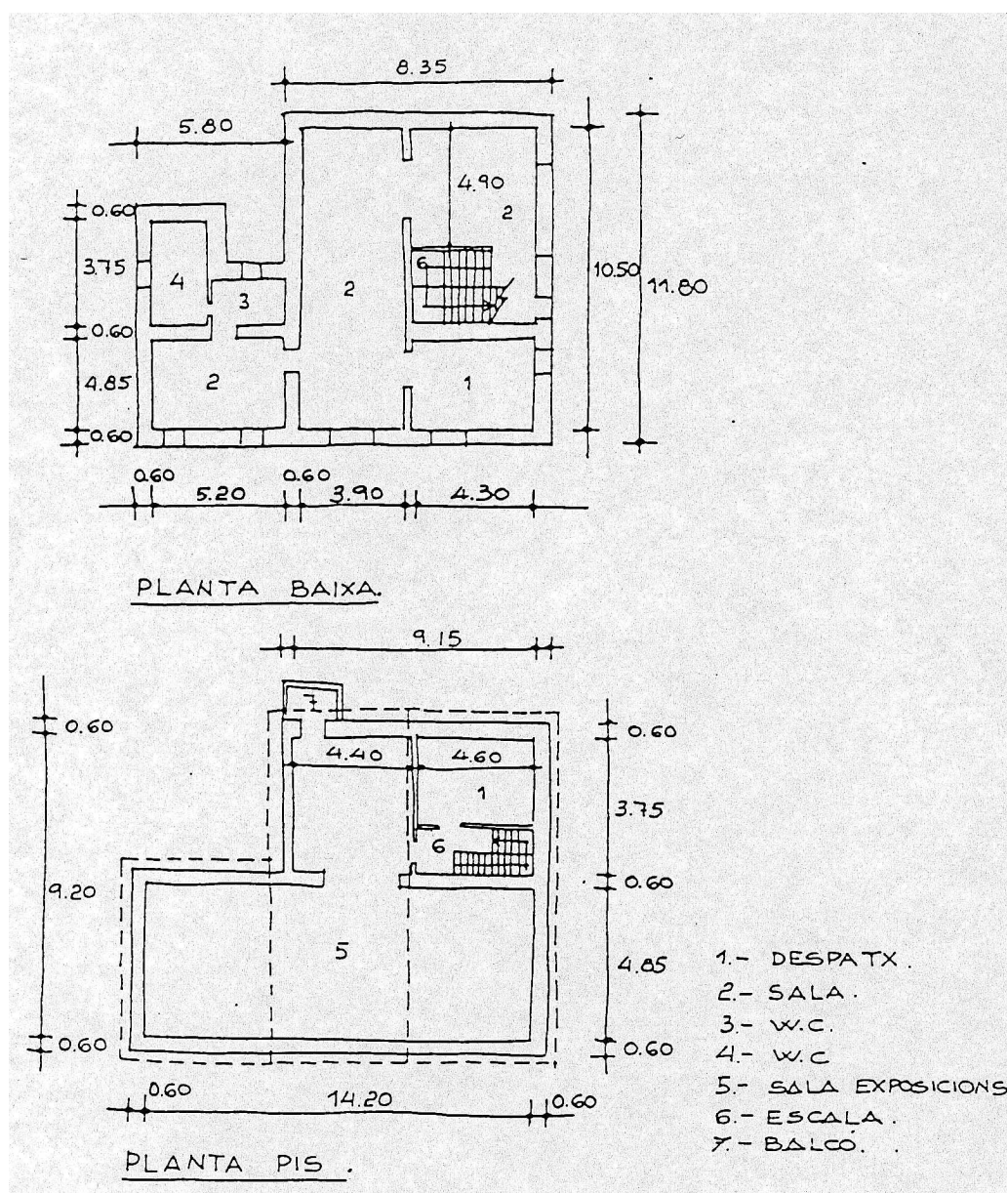
Qualsevol actuació ha d'anar acompanyada prèviament per un rigorós estudi i anàlisi dels paraments que permeti determinar i valorar la necessitat o no de recuperar antigues obertures cegades. Contràriament, potser seria aconsellable que desapareguessin les obertures de la façana lateral i el mur fos continu.

Hauria d'estudiar-se l'arrebossat uniforme que es dongués als murs, així com el tractament dels elements de pedra.

Un dels punts més importants a tenir en compte és la resolució de la tanca d'obra de la propietat. Aquesta hauria de ser homogènia, i en qualsevol cas no s'haurien d'adoptar solucions parcials com la de l'actual accés.

Es contempla la possibilitat d'adaptar l'edifici, a la normativa d'accessibilitat, incendis, etc..., sempre intentant no distorsionar el caràcter de la catalogació, per lo qual, seria possible fer les reformes estructurals necessàries sempre, previ estudi estructural de l'edifici, segons el qual quedi justificada la solidesa de la reforma proposada, i estigui aprovat pels tècnics del departament corresponent.

Croquis planta (PEPPA, 1987)

SITUACIÓ URBANÍSTICA:

L'actual qualificació i ús com a equipament (7) és compatible amb la conservació de l'edifici que s'ha de considerar com un element estructural insubstituïble.

